

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 18. 1. 2022, sp. zn. MUFO_S 4847/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 4. 2022, č. j. 22 A 25/2022 - 16,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty pro předložení plné moci udělené advokátovi **se zamítá**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 1. 6. 2022 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti rozhodnutí krajského soudu označenému v záhlaví.

[2] Stěžovatelka spolu s kasační stížností nedoložila, že je zastoupena advokátem. Soud ji proto usnesením ze dne 6. 6. 2022, č. j. 2 As 139/2022 - 5, vyzval k předložení plné moci a ke splnění této povinnosti stěžovatelce stanovil lhůtu 15 dnů; současně stěžovatelku vyzval k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 9. 6. 2022 (doručenka č. 1. 6). Lhůta pro splnění podmínky povinného zastoupení tedy měla stěžovatelce uplynout dne 24. 6. 2022. Stěžovatelka před uplynutím lhůty požádala podáním ze dne 17. 6. 2022 o její prodloužení do doby, než jí Česká advokátní komora určí advokáta. Nejvyšší správní soud žádosti vyhověl a usnesením ze dne 29. 6. 2022, č. j. 2 As 139/2022 - 22, lhůtu prodloužil o jeden měsíc. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 1. 7. 2022 (doručenka č. 1. 22).

[3] Podáním ze dne 1. 8. 2022 stěžovatelka opět požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci, a to do doby, než Městský soud v Praze rozhodne o žalobě proti správnímu

rozhodnutí, kterým Česká advokátní komora neustanovila stěžovatelce advokáta. Současně stěžovatelka doplnila kasační stížnost.

[4] Podle § 40 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), může předseda senátu prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem (za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tj. z vážných omluvitelných důvodů).

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že u stěžovatelky již neexistují žádné skutečnosti, jež by bylo možné považovat za vážné omluvitelné důvody. Stěžovatelka totiž netvrdila ani nedoložila nic, co by jí bránilo předložit plnou moc (sdělila jen soudu, že Česká advokátní komora nevyhověla její žádosti o advokáta a že stěžovatelka proti tomuto rozhodnutí podala žalobu). Ostatně takové skutečnosti neplynou ani z předloženého rozhodnutí o neurčení advokáta – z něj je patrné jen to, že stěžovatelka nebyla úspěšná, protože nesplnila formální podmínky žádosti. Soud proto žádost o opětovné prodloužení lhůty zamítl.

[6] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[7] Stěžovatelka s podáním kasační stížnosti nedoložila, že by byla zastoupena advokátem, resp. že by splňovala podmínku řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Lhůta pro splnění této podmínky řízení stanovená usnesením č. j. 2 As 139/2022 - 5 měla stěžovatelce uplynout dne 24. 6. 2022. Nejvyšší správní soud poté tuto lhůtu na základě stěžovatelčiny žádosti prodloužil o jeden měsíc, tedy do 25. 7. 2022 (neboť den 24. 7. 2022 připadl na neděli, k tomu srov. § 40 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatelka však v prodloužené lhůtě (a ostatně ani do vydání tohoto rozhodnutí) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi, ani neprokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, případně vlastní právnické vzdělání stěžovatele (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), je přitom podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Absenci povinného zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, a soud proto její kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Na tento závěr nemohlo mít vliv ani to, že stěžovatelka v podání ze dne 1. 8. 2022 doplnila kasační stížnost.

[8] O nákladech řízení rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[9] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud vrátil stěžovatelce soudní poplatek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. srpna 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu